

جلسه (۱)

موضوع: سبک زندگی ایده آل بر اساس آموزه‌های دینی

ورودی بحث:

خداآوند متعال می‌فرماید: مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أُوْ أُنْثى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُخْيِّنَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أُجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ؛ هر کس عمل صالح کند در حالی که مؤمن است خواه مرد باشد یا زن به او حیات پاکیزه می‌بخشیم و پاداش آنها را به بهتر از آنچه که انجام دادند خواهیم داد. (نحل/۹۷)

مفاهیم کاربردی بحث: سبک زندگی شیوه و رفتار فردی و اجتماعی است که با توجه به الگوهایی که نخبگان فکری و فرهنگی جامعه ارائه می‌دهند شکل می‌گیرد. در جامعه دینی این الگوها بر اساس قرآن، روایات و سیره پیامبر(ص) و ائمه(ع) معرفی می‌شوند. سبک زندگی مجموعه‌ای ترکیب یافته از آداب است، و آداب جمع کلمه ادب و ادب به معنی طرافت در رفتار است. مثلا همه غذا می‌خورند، اما آداب غذا خوردن همان رعایت طرافت هاست.

مباحث مقدماتی:

جایگاه بحث: از جمله پیامهای عاشورا و قیام امام حسین(ع) تنظیم سبک زندگی بر اساس آموزه‌های دینی -آمیزه ای از برترین حیات دنیوی و اخروی و اقتدار معنوی- است. جایگاه این بحث در علم اخلاق و جامعه شناسی است.

ضرورت بحث و موضوع: هر انسانی در پی یافتن شیوه‌ها و راههایی برای بهتر زیستن و زندگی مطلوب در دنیا و آخرت است و آگاهی از آموزه‌های قرآنی و روایی برترین مسیر خواهد بود و در کنار این آگاهی‌ها، الگوگیری از مدل‌ها و نمونه‌های ارائه شده در قرآن و تاریخ کوتاه‌ترین و سالم‌ترین راه بوده و از این رو شناخت آنها ضرورت دارد.^۱

می‌توان رفت به یک چشم پریدن تا مصر

بوی پیراهن اگر قافله سalar باشد(صائب تبریزی)

۱. این ضرورت را می‌توان برای صدها موضوع بیان کرد با ادبیات گفتاری متفاوت.

کاربرد این بحث در زندگی مخاطبان: پس از آگاهی از این شیوه‌ها و عملیاتی کردن آن‌ها در زندگی می‌توان بسیاری از مشکلات جسمی و روانی و حتی مادی زندگی را حل کرد و با انگیزه قوی و هدفمندی به الگوهای معرفی شده نزدیک شد. بعضی ۸۰ سال عمر کرده اند اما در حقیقت یک سال را ۸۰ بار تکرار کرده اند و ما برای این که در این گروه نباشیم باید آگاهانه تر حرکت کنیم.

پیکره بحث:

قرآن: مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أُوْ اُنْثى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِنَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً...^۱

نکات تفسیری:

حیات طیبه برای این زنان و مردان حکمی است کلی نظیر تاسیس قاعده‌ای برای هر کس که عمل صالح کند

آیه شریفه مقید کرده به اینکه صاحب عمل، مؤمن باشد و این قید در معنای شرط است، چون عمل در کسی که مؤمن نیست حبط می‌شود و اثری نخواهد داشت. مثال قرآنی حبط برای بی ایمان " وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلُهُ" (مائده ۵) و برای کسی که عمل صالح نکند " وَ حَبَطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَ بَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ" (هود ۱۶) است. پس این دو عنصر با هم باید باشند.

حیات طیبه‌ای که خداوند به زن و مرد مؤمن و صالح وعده داده است حیاتی حقیقی و جدید است که مرتبه‌ای بالا و والا از حیات عمومی و دارای آثاری مهم است.

حیات، به معنای جان انداختن در چیز و افاضه حیات به آن است، پس خدای تعالیٰ مؤمنی را که عمل صالح کند به حیات جدیدی غیر آن حیاتی که به دیگران نیز داده زنده می‌کند و مقصود این نیست که حیاتش را تغییر می‌دهد، زیرا اگر مقصود این بود کافی بود که بفرماید: " ما حیات او را طیب می‌کنیم" ولی اینطور نفرمود، بلکه فرمود: ما او را به حیاتی طیب زنده می‌سازیم. (تفسیرالمیزان، ۳۴۱/۱۲)

برخی از مفسران، حیات طیبه را مربوط به آخرت می‌دانند نه دنیا. بانو مجتهده امین سخنان مفسرین در توجیه حیات طیب را گردآورده که عبارتند از؛ رزق حلال (ابن عباس و سعید بن جبیر و عطاء)، قناعت و رضا به مقدرات الهی (حسن و وهب، و بهمین معنی از نبی صلی الله علیه و آله و سلم روایت شده)، بهشت (قتاده و مجاهد و ابن زید) و روزی روز بروز و حیات طیب در قبر (مجموع البیان). (مخزن العرفان، ۷، ۲۳۸) پس حیات طیبه هم شامل دنیاست و هم آخرت و در سایه آگاهی و الگو گیری می‌شود این سبک از حیات را به دست آورد.

روایت:

سُئِلَ عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى - فَلَنْجُيَّنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فَقَالَ هِيَ الْقَنَاعَةُ، از امام علی(ع) سؤال شد تفسیر آیه، «فَلَنْجُيَّنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً» چیست؟ فرمود: آن زندگی با قناعت است.(نهج البلاغه، حکمت ۲۲۹)

قناعت مسئله‌ای است که در حیات دنیوی با آن مواجه هستیم نه حیات اخروی پس حیات طیبه را انسان در دنیا ایجاد می‌کند و در پی آن حیات طیبه در برزخ و قیامت هم ایجاد می‌شود.

جملات حکیمانه:

زندگی هدیه خدا به انسان است و شیوه زندگی هدیه انسان‌ها به خداوند. (لئو بوسکال)

شعر:

به نام زندگی هر لحظه مردن

به جای آب و نان خونابه خوردن

سزای زندگی زان بیشتر بود

اگر یک ایده صاحب نظر بود(پروین اعتصامی)

پس: اگر از نظرات صاحب نظران و نخبگان که برگرفته از تعالیم دینی است برای تنظیم سبک زندگی بهره ببریم قطعاً دنیا و آخرت بهتری خواهیم داشت.

جلسه (۲)

موضوع: سبک زندگی پیشنهادی در دین اسلام و راهکارها

زندگی پاکیزه

امام علی(ع): أَطْيَبُ الْعِيشِ الْقَنَاعَةُ (غرسالحكم، ص ۱۸۹) ثمره سبک زندگی طیب، ورود و جاودانگی در بهشت است. در قرآن آمده است: وَ فُتَحَتْ أُبَابُهَا وَ قَالَ لَهُمْ خَرَّنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِين (زمرا ۷۳) پس قناعت برای داشتن حیات طیبه ضروری است.

آسان گذران کار جهان گذران را

زیرا که جهان خواند خردمند جهان ۲ را

پیراسته می‌دار به هر نیکی تن را

آراسته می‌خواه به هر پاکی جان را(مسعود سعد سلمان/ مقطعات)

میدان طمع جمله فرازست و نشیب است

ای مرکب پر حرص فرو گیر عنان را(مسعود سعد سلمان/ مقطعات)

مثال‌هایی برای بحث قناعت در زندگی امروز و ایران مورد هجوم دشمنان، صرفه جویی در آب و برق و دیگر نعمت‌ها و استفاده از کالاهای ایرانی و مقابله عملی با طرح و برنامه‌های دشمنان. مثال‌ها متناسب با ویژگی‌های مخاطب انتخاب شود.(شهری، روستایی- باساد و بی سواد- بالا شهری و پایین شهری- مذهب و ...)

در روایات قوام زندگی پاکیزه را مرهون قناعت و نگاه داشتن اندازه‌ها می‌دانند.

امام علی(ع) فرمود: قِوَّامُ الْعَيْشِ حُسْنُ التَّقْدِيرِ وَ مِلَائِكَةُ حُسْنُ التَّدْبِيرِ؛ استواری زندگی به آن است که به خوبی اندازه نگاه داری، و ملاک زندگی آن است که خوب برنامه‌ریزی کنی.(عيون الحكم، ص ۳۷۰)

حسن التقدیر: وَ لَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنْقِكَ وَ لَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا^۱؛ نه هرگز دست خود در احسان به خلق محکم بسته دار و نه بسیار باز و گشاده دار که هر کدام کنی به نکوهش و حسرت خواهی نشست. (اسراء ۲۹) وَ الَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَ لَمْ يَقْتُرُوا وَ كَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَاماً؛ وَ آنها (عبد الرحمن) کسانی هستند که هرگاه اتفاق کنند نه اسراف می‌کنند و نه سخت‌گیری بلکه در میان این دو حد اعتدال دارند. (فرقان ۶۷) امام سجاد(ع): احْبِبْنِي عَنِ السَّرَّافِ وَ الْإِزْدِيَادِ، وَ قَوْمِنِي بِالْبَذْلِ وَ الْأَقْصَادِ، وَ عَلَمِنِي حُسْنَ التَّقْدِيرِ، وَ افْبِضْنِي بِلُطْفِكَ عَنِ التَّبْذِيرِ؛ وَ مَرَا از اسراف و زیاده‌روی دور ساز، و به بخشیدن با میانه‌روی توانم ده، و راه خرج کردن درست را به من بیاموز، و به لطف خود دست مرا از اسراف بیند. (صحیفه سجادیه، دعای ۳۰)

امام علی(ع): مَنِ افْتَصَدَ فِي الْغَنَى وَ الْفَقْرِ فَقَدِ اسْتَعْدَ لِنَوَافِدِ الدَّهَ، آن کس که در غنا و فقر میانه‌روی کند، خود را برای تحمل گرفتاری‌ها و پیشامدهای سخت روزگار آماده کرده است. (عيون الحكم، ص ۴۲۸) البته بنا به روایتی از امام کاظم(ع) الرَّفْقُ نِصْفُ الْعَيْشِ؛ مدارا با مردم نیمی از عیش است. (الکافی، ج ۲، ص ۱۲۰) امام علی(ع): التَّقْدِيرِ نصف العیش؛ آندازه نگاه داشتن، نیمی از (درست) زندگی کردن است.(تحف العقول، ص ۲۲۱)

۱. دنیا را جهان گویند چون جهنده و گذرا است
۲. تحف العقول»، ۱۵۸.

ضرب المثل: اندازه نگه دار که اندازه نکوست

شعر:

به چشم خویش دیدم در بیابان

که آهسته سبق بُرد از شتابان

سمند باد پای از تک فرو ماند

شتربان همچنان آهسته می‌راند (سعدی)

رhero آن نیست که گه تن و گهی خسته رود

رhero آن است که آهسته و پیوسته رود(سعدی)

زندگی فراخ

امام سجاد(ع): اللهم صل على محمد و آله! و اجبر بالقرآن خلتنا من عدم الإِمْلاَق، و سق الينا به رغد العيش و خصب سعة الارزاق؛ خدایا! بر محمد و آلس درود فرست، و به برکت قرآن، فقر و نیازمندی ما را جبران کن، و زندگی فراخ و روزی گسترده نصیب ما ساز.(صحیفه سجادیه، دعای ۴۲) امام جواد(ع): وَ فَجَرْ أَنْهَارَ رَغْدَ الْعَيْشِ قَبْلِي بِرَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ؛ پروردگارا! ... به رافت و رحمت خود چشمهای زندگی فراخ را در برابر من بازگشا (صبح کفعمی،ص ۱۷۱) زندگی فراخ از آرزوهای بشر بوده است چنان که در قرآن در مورد نعمت‌های ویژه بنی اسرائیل می‌فرماید: فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغْدًا؛ از آن هر چه میل دارید بخورید که فراوان و بی زحمت برای شما مهیا است.(بقره/۵۸) البته رغد دو ریشه با معنای متضاد دارد؛ اولی از رغد و به معنای طیب و گسترده است و دومی از ریشه مُرغاد و به معنای تغییر حالت و ضعیف شدن فرد است.(معجم مقایيس اللغة، ج ۲، ص ۴۱۷)

زندگی گوارا

این زندگی مربوط به بعد از مرگ است. امام جواد(ع) در نامه‌ای نوشت: اللهم انی استلک بَرَدَ الْعِيشَ مِنْ بَعْدِ الْفَوتِ؛ پروردگارا زندگی خنک و گوارا بعد از مرگ به من عطا کن .(کافی، ج ۴، ص ۴۸۰) از برد العيش با تعابیر اهنا العيش (زندگی گوارا و دلنشیں) نیز یاد می‌شود. به اهل بهشت گفته می‌شود: كُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنِيَّاً بِمَا كُتُمْ تَعْمَلُون؛ (از طرف پروردگارشان به آن بهشتیان گفته می‌شود) بخورید و بیاشامید گوارا باشد بر شما به سبب آنچه

انجام دادید. (طور ۱۹) البته از آنجا که حضرت علی (ع) می‌فرماید: **أَهْنَا الْعِيشِ إِطْرَاحُ الْكُلَّفِ**، گواراترین زندگی‌ها دور ریختن تکلف است (عيون الحكم، ص ۱۱۸) آن اهنا العيش را می‌توان برای زندگی این جهان نیز به کار برد.

جلسه (۳)

موضوع: راههای یافتن سبک زندگی «حیات طیبه»

اگر در قرآن و روایات، انسان را به تلاش جهت حیات طیبه توصیه کرده‌اند، راههای رسیدن به این حیات و سبک زندگی را نیز بیان کرده‌اند. برخی از این راه‌ها عبارتند از:

تقوا

وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أُمْرِهِ يُسْرًا؛ وَ هر کس تقوای الهی را پیشه کند خداوند کار او را آسان می‌سازد. (طلاق ۴)

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا؛ هر کس تقوای الهی را پیشه کند خداوند راه نجاتی برای او فراهم می‌کند. (طلاق ۲)

فَإِنَّ تَقْوَى اللَّهِ مِفْتَاحُ سَدَادٍ وَ ذَخِيرَةٌ مَعَادٍ وَ عِتْقٌ مِنْ كُلِّ مَلَكَةٍ؛ همانا پرهیزگاری کلید هر در بسته، و ذخیره رستاخیز و عامل آزادگی از هر گونه بردگی، و نجات از هر گونه هلاکت است. (نهج البلاغه، خ ۲۳۰)

نیست جز تقوی در این ره توشه‌ای

نان و حلوا را بنه در گوشه‌ای (شیخ بهایی)

یاد خدا

وَ مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَ نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى؛ وَ هر کس از یاد من روی گردان شود زندگی تنگ و سختی خواهد داشت و روز قیامت او را نابینا محسور می‌کنیم. (طه ۱۲۴)

پیامبر(ص) : یا علی او حی الله تبارک و تعالیٰ إلی الدُّنْيَا اخْدُمِی مَنْ خَدَمَنِی وَ أَنْتَبِی مَنْ خَدَمَک؛ ای علی! خداوند متعال به دنیا الهام کرد که: خادم آن کس باش که خادم من است و به رنج انداز آن کس را که خادم تو است. (من لا یحضره الفقيه، ج ۴، ص ۳۶۴)

پنجاه درصد طلاق‌ها عاطفی است و همسران با سختی و مشقت همدیگر را تحمل می‌کنند که می‌تواند ثمره دوری از یاد خدا باشد.

سخن حکیمانه: سال‌ها گمان می‌کردم چون گرفتارم به خدا نمی‌رسم و الان فهمیدم چون به خدا نمی‌رسم، گرفتارم.

شعر:

با یاد رخت ناظر غیر است دلم

در کعبه بود گرچه به دیر است دلم

چون در همه جا روی تو را می‌بینم

پیداست که عاقبت به خیر است دلم (محمد حسین بهجتی شفق)

ولایت اهل بیت(ع)

امام هادی(ع) در زیارت جامعه کبیره: جَعَلَ صَلَاتَنَا عَلَيْكُمْ وَ مَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وَلَائِيَتِكُمْ طِيبًا لِخَلْقِنَا وَ طَهَارَةً لِأَنفُسِنَا وَ تَزْكِيَّةً لَنَا وَ كَفَارَةً لِذُنُوبِنَا

پیامبر(ص)، قرآن و عترت را تقلین نامید و در روایات فراوانی هر دو ثقل به عنوان پرچم و ستاره هدایتگر معرفی شده اند یعنی بدون راهنمایی این دو هدایتگر همتراز، رسیدن به حیات طیبه و پاک ممکن نیست.

گل از گل شبین از شبین نروید

مگر عطر ولایت را ببوید(احمد عزیزی)

مهروردزی

پیامبر(ص): الْمُؤْمِنُ لَيْنَ هَيْنَ سَمْحٌ لَهُ حُلُقُ حَسَنٌ؛ مؤمن، نرمخو، آسان انگار، اهل گذشت و خوش اخلاق است.
(امالی شیخ طوسی، ص ۳۳۶)

پیامبر(ص): أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَنْ يَحْرُمُ عَلَيْهِ النَّارُ عَدًا قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ صَ قَالَ الْهَيْنُ الْقَرِيبُ الَّيْنُ السَّهْلُ؛ آیا شما را کسی که آتش جهنم بر او حرام است، خبر دهم؟ گفتند: بله. فرمود: افراد نرم خو، زود جوش، انعطاف پذیر، آسان گیر.(امالی شیخ صدوق، ۳۱۹)

علی(ع): إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ كُلَّ مُؤْمِنٍ هَيْنَ؛ اهل بهشت مؤمنان نرمخو و انعطاف پذیر هستند. (غزال الحکم، ص ۲۲۰)

پیامبر فرمود: لَّا تَزَالُ أُمَّةٌ يُخَيِّرُ مَا تَحَابُّوا وَ تَهَادُوا وَ أَدْوِا الْأُمَانَةَ وَ اجْتَنَبُوا الْحَرَامَ وَ وَقَرُّوا الضَّيْفَ...؛ امت من پیوسته در مسیر خیر هستند تا وقتی که همدیگر را دوست داشته، به یکدیگر هدیه دهنده، امانت را ادا کرده و از حرام بپرهیزند و میهمان را تکریم کنند.(عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۹)

الإمام الكاظم (ع): إِنَّ أَهْلَ الْأَرْضِ لَمَرْحُومُونَ، مَا تَحَابَوْا، وَ أَدْوَا الْأُمَانَةَ، وَ عَمِلُوا بِالْحَقِّ؛ أَهْلُ زَمَانٍ تَا زَمَانِيَّ كَيْ دِيْگَرَ رَا دُوْسْتَ بَدَارِنَدَ، وَ امَانَتَ رَا بازَ دَهْنَدَ وَ بِهِ حَقِّ عَمَلَ كَنَنَدَ، مَشْمُولَ رَحْمَتَ خَدَائِنَدَ.(طبرسی، مشکاء الأنوار، ۵۲)

در این روایت، دلدادگی اجتماعی، دلسوزی نسبت به همنوعان، مهمان نوازی، توجه به نیازهای عاطفی دیگران از عناصر مهم سبک زندگی ایدآل و مطلوب دینی است.

تفکر

قرآن: لِعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ(اعراف/۷۶ و حشر/۲۱)

امام صادق(ع): كَانَ أَكْثَرُ عِبَادَةً أَبِي ذَرَّ رَحْمَةً اللَّهِ عَلَيْهِ خَصْلَتَيْنِ التَّفَكُّرَ وَ الْإِعْتِبَارَ...؛ بِيَشْتَرِينَ عِبَادَتَ ابْوَ ذَرَ - رَحْمَهُ اللَّهُ - فَكَرَ كَرْدَنَ وَ عَبَرَتَ آمَوْخَتَنَ بَوْدَ.(شیخ صدق، خصال، ج ۲، ص ۵۲۵) ابو ذر از پیامبر (ص) نقل کرد که فرمود: بر عاقل واجب است که برای خود سه ساعت (سه برنامه در شبانه روز) داشته باشد: ساعتی که در آن با پروردگار خویش مناجات کند، و ساعتی که در آن به حساب کردار خود برسد و ساعتی که در باره آنچه خدای بزرگ در حق او کرده است بیندیشد، و ساعتی که در آن خلوت کند و بهره خویش از حلال بگیرد. (شیخ صدق، خصال، ج ۱، ص ۴۲؛ همو، معانی الاخبار، ص ۳۳۴)

امام حسن عسکری(ع): عَلَيْكُمْ بِالْفِكْرِ فَإِنَّهُ حَيَاةُ قَلْبِ الْبَصِيرِ وَ مَفَاتِيحُ أَبْوَابِ الْحِكْمَةِ؛ زیاد بیاندیشید که تفکر موجب زنده دلی افراد بصیر و کلید درهای حکمت است. (دیلمی، أعلام الدين فی صفات المؤمنین، ص ۲۹۷)

ای برادر تو همان اندیشه ای

ما بقی هم استخوان و ریشه ای(مثنوی معنوی)

سخنان حکیمانه: خردمند قدم هایش را بر زمین می گذارد نگاهش به آسمان است. (مارون)